

bespiegelde in den Don Quichotte, die achter de indrukken en beelden van zijn in- en uitwendig schouwen het verborgen schijnsel was geworden. *De wonderlijke Avonturen van Zebedeus*, het boek, waarin de zuivere menselijkheid van achter Van Looy's vroegere leven en werk te voorschijn komt en een eigen bestaan begint.

III

Zoals de weesmeisjes een kijk hadden op den mens Van Looy, immers „aan Jakob zou je een goeie man hebben”, zó was het inzicht van den schilder H. J. Scholten, toen ter tijd conservator van de Teylers Stichting, in het veelbelovende talent van den jongen kunstenaar. Toen op aandringen van Joosten, die alles in het werk stelde om zijn leerling naar de Academie te krijgen, in 1877 de Regenten van het Weeshuis zich per circulaire tot enige vermogende ingezetenen van Haarlem richtten, droeg Scholten voor een aanzienlijk bedrag bij en maakte zodoende het vertrek naar Amsterdam mogelijk. Hier

huurde hij een atelierkamer in de Govert Flinkstraat 81 boven. Al gaf hij enkele tekenlessen en al had in Mei 1883 een tweede circulaire van de Regenten opnieuw het beoogde effect, terwijl een onbekende, na het intrekken van de subsidie van f 500.—, hem door den Koning toegekend, dezelfde som aanbood, zodat hij kon blijven doorstuderen, toch had Van Looy het arm, te arm om, na een ingespanssen werkdag, anders dan te voet naar de Poort van Cleef te gaan, waar zijn vrienden waren samengekomen en zijn pijp reeds hadden gestopt. Alleen Witsen kon sigaren betalen, weet Kloos zich nog in 1932 te herinneren, al heeft hijzelf, toen Cobus in Februari

Jac. van Looy: Een gewond soldaat (z.g. „standje” op het college „Kunst zij ons Doel”). 1875. Zie Jakob blz. 186. Krijttekening - Huis Van Looy, Haarlem